

Sygn. akt VII U 1701/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Roslan-Karasińska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2018 r. w Warszawie

sprawy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym – podstawy wymiaru składek

z udziałem C.S.H. S.A. z siedzibą w W., A. C., T. F. (1), J. G. (1), G. G., A. K., A. S.

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 3 października 2017, nr (...)

z dnia 3 października 2017, nr (...)

z dnia 3 października 2017, nr (...)

z dnia 3 października 2017, nr (...)

z dnia 3 października 2017, nr (...)

z dnia 3 października 2017, nr (...)

1. oddała odwołania,

2. zasądza od odwołującej się spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. oraz na rzecz A. C. kwoty po 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1701/17

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w dniu 21 listopada 2017 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 3 października 2017 r., nr: (...), dotyczącej ubezpieczonego J. G. (2). Odwołująca się Spółka zarzuciła decyzji naruszenie art. 8a ust. 2a w związku z art. 17 ust. 1 i 2, art. 18 ust. 1 i 1a, art. 20 ust. 1 i art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich błędną wykładnię, w wyniku której organ rentowy uznał, że (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest zobowiązana do zapłaty składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu umów zlecenia zawartych pomiędzy ubezpieczonym J. G. (2), a „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., podczas gdy płatnikiem składek jest „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W.. W związku z tym strona odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dokonała prawidłowego obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, gdyż nie było zobowiązana do zadeklarowania i do naliczenia składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne za ubezpieczonego od wskazanego w decyzji, uzyskanego przez niego przychodu z tytułu pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W..

Uzasadniając swe stanowisko odwołująca się Spółka wskazała, że osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia na rzecz podmiotu trzeciego, faktycznie nie wykonuje pracy na rzecz swojego pracodawcy. W ocenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. ubezpieczony J. G. (2) wykonywał pracę na rzecz zleceniodawcy, a nie na rzecz korzystającego z niej kontrahenta zleceniodawcy. Zdaniem Spółki, organ rentowy błędnie zinterpretował więc art. 18 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przyjmując, że obowiązkiem pracodawcy jest opłacanie składek również od przychodu pracownika uzyskanego z tytułu umowy zlecenia zawartej z podmiotem trzecim, który świadczy usługi na rzecz pracodawcy. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podniosła, że płatnikiem składek w takiej sytuacji powinien być zleceniodawca, jako podmiot wypłacający wynagrodzenie, a nie pracodawca. Ponadto zostało zaakcentowane, że chybił pogląd organu rentowego zgodnie, z którym pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonywanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej pomiędzy pracodawcą, a zleceniodawcą. Zdaniem odwołującej Spółki, w tym przypadku występują dwa stosunki prawne w ramach, których osoba ubezpieczona wykonuje czynności jednego rodzaju na rzecz pracodawcy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., z którym ma zawartą umowę o pracę, a zupełnie innego rodzaju czynności na rzecz podmiotu „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., z którym zawarła umowę zlecenia. W takiej zaś sytuacji, efekty pracy wykonywanej na rzecz „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. w ramach umowy zlecenia są wyłączną korzyścią tej spółki prawa handlowego. Istotną jest przy tym okoliczność, że osoba ubezpieczona wykonywała incydentalnie w ramach umowy zlecenia podobne czynności jak w ramach stosunku pracy, a nie wyłącznie takie same. Jednakże w przeważającej większości były to czynności o zupełnie odmiennym charakterze. Skarżąca zaznaczyła także, że korzyści z tej pracy uzyskiwał zleceniodawca, a nie inne podmioty, czy też odwołująca się Spółka, będąca pracodawcą w ramach stosunku pracy. Z tych też względów, zawarta w niniejszej sprawie umowa zlecenia nie może zostać zakwalifikowana jako umowa pozorna, gdyż merytorycznie wyczerpuje ona wszelkie cechy umowy zlecenia. W ocenie skarżącej, uważna analiza tego dokumentu pod kątem prawnym, zgodnie z treścią przepisów prawa cywilnego, nie pozwala na przyjęcie innej konstrukcji, niż fakt, że w przedmiotowej sprawie została zawarta i wykonana umowa zlecenia ze wszelkimi skutkami z tego wynikającymi, w tym także dotyczącymi skutków ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Konkludując, odwołująca się Spółka wskazała, że „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. powinien zostać uznany za podmiot zobowiązany do wyliczenia i pobrania składek z tytułu ubezpieczenia społecznego od umów zlecenia zawartych z osobami będącymi równocześnie pracownikami (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., ponieważ był on podmiotem wypłacającym wynagrodzenie oraz tym, na rzecz którego była wykonywana praca. Mając na uwadze powyższe okoliczności odwołująca się Spółka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od strony przeciwnej na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (odwołanie z dnia 21 listopada 2017 r., k. 2-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz o zasądzenie na jego rzecz od odwołującej się Spółki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy w pierwszej kolejności podniósł, że ze względu na sposób sformułowania żądania odwołania jest ono oczywiście bezpodstawne w zakresie kwot podstawy składek zadeklarowanych przez Spółkę, wynikających z wynagrodzenia ubezpieczonego

za pracę uzyskiwanego na podstawie umowy o pracę zawartej ze Spółką, do jakich organ rentowy doliczył kwoty wynagrodzenia ubezpieczonego z umowy zlecenia zawartej z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W.. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony w okresie objętym zaskarżoną decyzją był zgłoszony przez pracodawcę - płatnika składek - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pozostawania w stosunku pracy z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz nie był zgłoszony przez „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. do ubezpieczeń społecznych z tytułu pracy na podstawie umów cywilnoprawnych o świadczenie usług. Dodał, że odwołująca się Spółka nie zadeklarowała i nie naliczyła składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne za pracowników, od uzyskanego przychodu z tytułu pracy na podstawie zawartych umów zlecenia z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., wykonywanych na rzecz własnego pracodawcy. W ocenie organu rentowego, umowy zawierane pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. były realizowane przez zleceniobiorców, będących równocześnie pracownikami zatrudnionymi na podstawie umów o pracę w Spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., którzy realizowali czynności w (...) ochrony (...) Arabii Saudyjskiej. Prace polegały głównie na ochronie osób i mienia. Prace wynikające zarówno z umowy o pracę, jak i z umów zlecenia wykonywane były w tym samym czasie, w tym samym miejscu i polegały na wykonywaniu tych samych obowiązków. Z tego wynika, że w czasie wykonywania umowy zlecenia, pracownicy świadczyli obowiązki tożsame z wynikającymi z umów o pracę oraz z zakresu czynności pracowników z macierzystego zakładu pracy. Organ rentowy podniósł, że praca była świadczona cały czas w strojach służbowych z logo Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a pracownicy nie wiedzieli kiedy pracowali dla (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., a kiedy dla „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W.. Prace wynikające z obu umów były nadzorowane przez jedną osobę – B. K. (1). Powyższe wskazuje zatem na to, że wykonywanie czynności przez zleceniobiorców było nadzorowane przez te same osoby, które były odpowiedzialne za nadzorowanie realizacji umów o pracę. Organ rentowy zaznaczył, że bez względu na rodzaj wykonywanych czynności przez pracownika, wynikających z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania przepisu art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią. Z punktu widzenia przepływów finansowych, to pracodawca przekazuje osobie trzeciej środki na sfinansowanie określonego zadania, stanowiącego przedmiot swojej własnej działalności, a osoba trzecia, wywiązując się z przyjętego zobowiązania, zatrudnia pracowników pracodawcy. Wszystko to zaś ma na celu obniżenie kosztów zatrudnienia przez zastąpienie „oskładkowanego” wynagrodzenia za pracę „nieoskładkowanym” wynagrodzeniem za wykonanie dzieła lub za wykonanie usług. W ocenie organu rentowego, w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że zaistniały ww. przesłanki do zastosowania konstrukcji art. 8 ust. 2a i art. 18 ust. 1a powołanej ustawy. W związku z tym, zdaniem organu rentowego, wynagrodzenie osiągnięte z umowy zlecenia powinno zostać doliczone do podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (odpowiedź na odwołanie z dnia 20 grudnia 2017 r., k. 11-13 a.s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. złożyła również odwołania o tożsamej treści, odnoszące się do decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 października 2017 r., o numerach:

- (...);

- (...);

- (...);

- (...);

- (...), dotyczących: A. C. (sygn. akt VII U 1702/17), A. K. (sygn. akt VII U 1703/17), A. S. (sygn. akt VII U 1704/17), G. G. (sygn. akt VII U 1705/17) oraz T. F. (1) (sygn. akt VII U 1706/17) (odwołania z dnia 21 listopada 2017 r. i z dnia 23 listopada 2017 r., k. 2 – 6 akt o sygn. VII U 1702/17, k. 2 – 7 akt o sygn. VII U 1703/17, k. 2 – 6 akt o sygn. VII U 1704/17, k. 2 – 6 akt o sygn. VII U 1705/17, k. 2 – 6 akt o sygn. VII U 1706/17).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołań dotyczących: A. C., A. K., A. S., G. G. oraz T. F. (1). Ponadto zawniósł o zasądzenie na jego rzecz od odwołującej się Spółki kosztów procesu w każdej ze spraw, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Argumentacja organu rentowego powołana dla uzasadnienia zajętego stanowiska była tożsama jak w sprawie o sygnaturze akt VII U 1701/17, dotyczącej J. G. (2) (odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 grudnia 2017 r., k. 11 – 13 akt o sygn. VII U 1702/17, k. 12 – 14 akt o sygn. VII U 1703/17, k. 11 – 13 akt o sygn. VII U 1704/17, k. 11 – 13 akt o sygn. VII U 1705/17, k. 11 – 13 akt o sygn. VII U 1706/17).

Zarządzeniem z dnia 4 stycznia 2018 r., na podstawie art. 219 k.p.c. nastąpiło połączenie spraw dotyczących poszczególnych ubezpieczonych: J. G. (2), A. C., A. K., A. S., G. G. oraz T. F. (1) (zarządzenie z dnia 4 stycznia 2018 r., k. 16 akt o sygn. VII U 1702/17, k. 17 akt o sygn. VII U 1703/17, k. 16 akt o sygn. VII U 1704/17, k. 16 akt o sygn. VII U 1705/17 i k. 16 akt o sygn. VII U 1706/17).

Prezes Zarządu zainteresowanej Spółki C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. J. D. nie stawił się na rozprawie w dniu 17 września 2018 r. oraz nie zajął merytorycznego stanowiska w sprawie (protokół rozprawy z dnia 17 września 2018 r. k. 87-88 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. D. (2) w dniu 27 marca 2013 r. rozpoczął prowadzenie własnej pozarolniczej działalności gospodarczej pod nazwą „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., której przeważającym przedmiotem jest działalność ochroniarska z wyłączeniem obsługi systemów bezpieczeństwa, a także działalność ochroniarska w zakresie obsługi systemów bezpieczeństwa oraz działalność detektywistyczna (odpis z KRS, k. 78-80 a.s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 5 listopada 2010 r. Przedmiotem prowadzonej przez Spółkę działalności jest: działalność ochroniarska, z wyłączeniem obsługi systemów bezpieczeństwa, pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, pozostała działalność związana z udostępnianiem pracowników, działalność ochroniarska w zakresie obsługi systemów bezpieczeństwa, działalność detektywistyczna, a także pozostała działalność wspomagająca prowadzenie działalności gospodarczej, gdzie indziej niesklasyfikowana i pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana (odpis z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., k. 7-9 a.s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zatrudnia ubezpieczonych:

- od dnia 1 lipca 2014 r. J. G. (2), początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (umowa o pracę z dnia 1 lipca 2014 r. k. 258, umowa o pracę z dnia 30 września 2014 r. k. 259 – akta kontroli doraźnej);

- od dnia 1 lipca 2014 r. A. C., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (okoliczność bezsporna);

- od dnia 1 lipca 2014 r. A. K., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (umowa o pracę z dnia 1 lipca 2014 r. k. 273, umowa o pracę z dnia 30 września 2014 r. k. 275 – akta kontroli doraźnej);

- od dnia 1 lipca 2014 r. A. S., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (umowa o pracę z dnia 1 lipca 2014 r. k. 289, umowa o pracę z dnia 30 września 2014 r. k. 291 – akta kontroli doraźnej);

- od dnia 1 lipca 2014 r. G. G., początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (umowa o pracę z dnia 1 lipca 2014 r. k. 317, umowa o pracę z dnia 30 września 2014 r. k. 319 – akta kontroli doraźnej);

- od dnia 1 lipca 2014 r. T. F. (1), początkowo na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 30 września 2014 r., a następnie od dnia 1 października 2014 r. na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika ochrony za wynagrodzeniem miesięcznym brutto w wysokości 1.680,00 zł (umowa o pracę z dnia 1 lipca 2014 r. k. 303, umowa o pracę z dnia 30 września 2014 r. k. 305 – akta kontroli doraźnej);

Ubezpieczeni J. G. (2), A. C., A. K., A. S., G. G. oraz T. F. (1) zgodnie z zakresami obowiązków, w ramach stosunków pracy zawartych z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zajmowali się realizowaniem czynności z (...) ochrony (...) Arabii Saudyjskiej, położonej przy ul. (...) w W.. Do zadań tych należało przede wszystkim sprawowanie kontroli nad ruchem osobowym zarówno na terenie, jak i przed Ambasadą Arabii Saudyjskiej, a także dokonywanie kompleksowego przeglądu budynku Ambasady oraz przeprowadzanie wszelkich czynności kontrolnych osób poruszających się po obiekcie. Czas pracy wszystkich pracowników ochrony był ewidencjonowany w formie ustalonego przez pracodawcę grafiku, znajdującego się w tzw. książce służby. Pracownicy ochrony zazwyczaj wykonywali wszystkie powierzone im obowiązki przez 24 godziny na dobę, tj. od 8:00 rano danego dnia, do 8:00 rano dnia następnego. Na jednej zmianie swoją pracę wykonywało zazwyczaj 3-4 pracowników ochrony, a następnie miała miejsce zmiana składu osobowego, nadzorującego obiekt. Każdy z pracowników wykonywał także dodatkowe zadania, które były przypisane wyłącznie do jego stanowiska pracy. I tak A. C. przede wszystkim nadzorował teren parkingu oraz poruszające się po nim pojazdy, jak również czuwał nad ruchem osobowym towarowym, jaki miał miejsce przed obiektem. G. G. realizował swoje obowiązki przede wszystkim na stanowisku kierowcy osób, opuszczających teren Ambasady. A. S. był osobistym ochroniarzem Ambasadora i jego rodziny, natomiast A. K. wykonywał pracę na terenie prywatnej rezydencji Ambasadora Arabii Saudyjskiej przy ul. (...) w W.. Z kolei T. F. (2) wykonywał standardowe czynności na stanowisku pracownika ochrony na terenie Ambasady Arabii Saudyjskiej, położonej przy ul. (...) w W.. Wszystkie wykonywane przez pracowników ochrony czynności nadzorowała jedna osoba – B. K. (2). (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zapewniała także pracownikom stosowny strój roboczy w postaci munduru, opatrzonego logiem pracodawcy (zeznania świadków: J. G. (2) k. 54-55, A. C. k. 55-56, G. G. k. 56-57, A. K. k. 57-58 i T. F. (1) k. 58 a.s.).

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 18 czerwca 2014 r. zawarła umowę współpracy w przedmiocie świadczenia usług ze Spółką C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. na udzielanie świadczeń w zakresie wykonywania czynności ochrony poprzez pracowników, którzy posiadają wymagane prawem kwalifikacje i odpowiednie zezwolenia w ramach uzyskanych uprawnień oraz uprawnień powierzonych przez zleceniodawcę, a także w zakresie organizacji i zapewnienia prawidłowej obsługi ruchu wszelkiego rodzaju pojazdów odbywających się na ciągach komunikacyjnych na terenie obiektów ochraniających przez zamawiającego, obsługi urządzeń i środków technicznych obsługiwanych przez zamawiającego na terenie obiektów przez siebie chronionych, sezonowej pielęgnacji terenów zielonych, tj. trawników i klombów kwiatowych poprzez ich nawożenie, odchwaszczanie, sianie, spulchnianie i koszenie trawy według potrzeb oraz podlewanie drzew i krzewów wskazanych na terenach ochraniających przez zamawiającego, jak również usuwania odpadów pochodzących z oczyszczania ulic wewnętrznych, placów, terenów zielonych i chodników położonych wokół nieruchomości ochraniających przez zamawiającego. Zgodnie ze wskazaną umową, przyjmujący zamówienie zobowiązał się do ponoszenia pełnej odpowiedzialności za działania i zaniechania osób,

którym powierzył wykonywanie na rzecz zleceniodawcy poszczególnych czynności umownych. Z kolei udzielający zamówienia zobowiązał się do udostępnienia zleceniobiorcy wszelkich informacji i środków, w tym technicznych określonych umową, które będą niezbędne do wykonania obowiązków objętych umową. Ponadto zleceniodawca w przypadku zaistnienia konieczności, związanej z wykonywaniem swoich zobowiązań zobowiązał się do udostępnienia uniformów służbowych oznakowanych swoimi oznaczeniami firmowymi celem wykonywania zadań wynikających z umowy przez pracowników zleceniobiorcy (umowa współpracy w przedmiocie świadczenia usług z dnia 18 czerwca 2014 r. k. 67-73 – akta kontroli doraźnej).

W okresie obowiązywania ww. umowy, łączącej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., w ramach umów o pracę zawartych z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zatrudnieni byli ubezpieczeni: J. G. (2), A. C., A. K., A. S., G. G. oraz T. F. (1). Z chwilą nawiązania przez ww. ubezpieczonych stosunku pracy z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w tej samej dacie, tj. w dniu 1 lipca 2014 r., ubezpieczeni podpisali umowy zlecenia z Prezesem Zarządu Spółki „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. J. D.. Umowy miały szablonową, standardową treść. Przed podpisaniem powyższych umów, ubezpieczeni nie mieli żadnej możliwości ich negocjacji, tj. mogli wyłącznie podpisać umowę bądź odmówić jej podpisania, co jednocześnie oznaczało rezygnację z pracy. Przedmiotem umów podpisanych przez ubezpieczonych było wykonywanie czynności, polegających na realizacji zadań ochrony osób oraz mienia, znajdującego się na terenie chronionych przez zleceniodawcę obiektów, w oparciu o zasady wykonywania zadań w zakresie stałej lub doraźnej ochrony fizycznej, obowiązujące u zleceniodawcy oraz w oparciu o dokumenty ochrony obowiązujące na danym obiekcie. Za wykonywanie powyższych czynności, zleceniobiorcom miało przysługiwać określone wynagrodzenie miesięczne, którego wysokość była uzależniona od ilości i rodzaju wykonywanych w danym okresie rozliczeniowym prac. Strony przyjęły, że wynagrodzenie za godzinę pracy będzie kształtowało się w następujący sposób w odniesieniu do poszczególnych ubezpieczonych: 12,00 zł netto w stosunku do J. G. (2), A. C. i T. F. (1), 10,00 zł netto w stosunku do A. K., 9,00 zł netto w stosunku do G. G. oraz 15,00 zł netto w stosunku do A. S.. Wskazani powyżej ubezpieczeni realizowali wszystkie opisane w umowach zlecenia czynności na terenie siedziby Ambasady, a więc w tym samym miejscu, w którym realizowali pracę etatową na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Wynagrodzenie dla ubezpieczonych było wypłacane w dwóch transzach przez dwa podmioty: przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. za godziny pracy na podstawie umów o pracę i przez „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. za pracę na podstawie umów zlecenia. Pierwszy przelew był realizowany do 1-ego dnia miesiąca, natomiast drugi do 15-tego dnia miesiąca. Ubezpieczeni nie wystawiali rachunków do zawartych umów zlecenia, jak również nie przekładano im tych rachunków do podpisu. Wynagrodzenie za zrealizowane czynności było wypłacane na ich rzecz przez „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. na wskazane przez nich indywidualne rachunki bankowe. Wszyscy ubezpieczeni, jako zleceniobiorcy wykonywali te same czynności, co powierzone im w ramach umów o pracę, jak również pracowali w ubraniach roboczych w postaci mundurów, które otrzymali od macierzystego pracodawcy. Jednocześnie wykonywanie czynności przez zleceniobiorców było nadzorowane przez tą samą osobę, która była odpowiedzialna za nadzorowanie realizacji umów o pracę, tj. początkowo przez B. K. (2), a następnie przez D. D. (2), będącego obecnie Prezesem Zarządu dwóch Spółek, tj. „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (zeznania świadków: J. G. (2) k. 54-55, A. C. k. 55-56, G. G. k. 56-57, A. K. k. 57-58 i T. F. (1) k. 58 a.s., umowy zlecenia z dnia 1 lipca 2014 r. k. 26-27, k. 31, k. 39, k. 47, k. 55, k. 61 – akta kontroli doraźnej).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w dniu 28 grudnia 2016 r. zawiadomił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz poszczególnych ubezpieczonych o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie prawidłowości i rzetelności obliczania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Po zakończeniu postępowania i dokonaniu ustaleń Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wydał w dniu 3 października 2017 r. decyzje dotyczące:

- J. G. (2) (nr: (...));

- A. C. (nr: (...));

- A. K. (nr: (...));

- A. S. (nr: (...));

- G. G. (nr: (...));

- T. F. (1) (nr: (...)) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt. 3 w związku z art. 8 ust. 2a, art. 9 ust. 4b ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz na podstawie art. 69 ust. 1 i art. 81 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Organ rentowy w zaskarżonych decyzjach wyliczył podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ww. ubezpieczonych, jako osób wykonujących pracę na podstawie umowy zlecenia w „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. i jednocześnie zatrudnionych na podstawie umów o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. za okresy:

- w przypadku J. G. (2) za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2016 r.;

- w przypadku A. C. za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2016 r.;

- w przypadku T. F. (1) za okres od sierpnia 2014 r. do lipca 2015 r.;

- w przypadku G. G. za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2016 r.;

- w przypadku A. K. za okres od sierpnia 2014 r. do grudnia 2016 r.;

- w przypadku A. S. za okres od sierpnia 2014 r. do października 2015 r.;

Organ rentowy w uzasadnieniach wszystkich decyzji wskazał, że osoby, które zawarły umowy cywilnoprawne z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. wykonywały te same czynności na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., z którym są związane stosunkiem pracy. Nadzór nad wykonywaniem umów cywilnoprawnych sprawował personel (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. początkowo B. K. (2), a następnie D. D. (2), będący obecnie Prezesem Zarządu dwóch Spółek, tj. „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zaś odbiorcą usług był pracodawca, a nie zleceniodawca. Zdaniem organu rentowego, w związku z powyższym należało traktować ubezpieczonych, jako pracowników, co skutkuje objęciem ich obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym oraz obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym i obowiązkiem uiszczenia składek liczonych od kwot uzyskanych w ramach umów o pracę i umów zlecenia (decyzje ZUS z dnia 3 października 2017 r. k. 229-263 – akta kontroli doraźnej).

Wskazany stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania, w tym znajdujących się w aktach kontroli doraźnej przeprowadzonej przez ZUS i w aktach osobowych ubezpieczonych. Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły również zeznania ubezpieczonych: J. G. (2) (k. 54-55 a.s.), A. C. (k. 55-56 a.s.), G. G. (k. 56-57 a.s.), A. S. (k. 57 a.s.), A. K. (k. 57-58 a.s.) i T. F. (1) (k. 58 a.s.). Dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą i tworzyły spójny stan faktyczny. Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania tym bardziej, że to co z nich wynika było zbieżne z tym, na co wskazują osobowe źródła dowodowe.

Sąd Okręgowy w całości dał wiarę zeznaniom ww. ubezpieczonych, albowiem były one logiczne i spójne, a ubezpieczeni wskazali na istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okoliczności związane z świadczonymi przez nich usługami na rzecz „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. w ramach zawartych umów zlecenia oraz pracę wykonywaną na podstawie umów o pracę zawartych z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w relacji współpracy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W.. Ubezpieczeni wskazali, że zakres, jak i rodzaj obowiązków wykonywanych przez nich na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie różnił się niczym od zadań realizowanych na rzecz zleceniodawcy „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W.. W obu przypadkach były to usługi ochroniarskie wykonywane w tym samym miejscu, w tym samym budynku Ambasady Arabii Saudyjskiej, pod kierownictwem tych samych osób oraz w odzieży roboczej zapewnionej przez pracodawcę z umowy o pracę. Ubezpieczeni podali, że wszystkie wykonywane przez nich czynności

z zakresu ochrony nadzorowała jedna osoba, tj. początkowo B. K. (2), a następnie D. D. (2), który obecnie jest Prezesem Zarządu obydwu Spółek. Ponadto wszystkie ww. obowiązki realizowane zarówno na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., jak i „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. były wykonywane przez ubezpieczonych w ubraniach roboczych w postaci mundurów, które otrzymali oni od macierzystego pracodawcy. Z kolei należne im wynagrodzenie było wypłacane w dwóch transzach przez dwa podmioty, tj. przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. za godziny pracy na podstawie umów o pracę, jak i przez „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. za pracę na podstawie zawartych umów zlecenia. Ubezpieczeni dodali także, że zawarcie przez nich umów zlecenia ze Spółką C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. pozostawało całkowicie poza ich wolą, albowiem nie mieli oni żadnej możliwości negocjacji tych umów, gdyż mogli je wyłącznie podpisać, bądź odmówić ich podpisania, co jednocześnie oznaczałoby rezygnację z pracy. W ocenie Sądu Okręgowego z treści powyższych zeznań wynika wprost, że w rzeczywistości praca wykonywana w ramach formalnie tylko zawartych umów zlecenia była świadczona w istocie na rzecz macierzystego pracodawcy, natomiast płatnik składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. dążył do obniżenia ponoszonych kosztów pracowniczych. Sąd Okręgowy uznał powyższe zeznania za wiarygodne, gdyż w żadnej mierze nie pozostawały one ze sobą w sprzeczności, a w połączeniu ze sobą tworzyły logiczną całość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 3 października 2017 r., dotyczących ubezpieczonych: J. G. (2), A. C., G. G., A. S., A. K. i T. F. (1), jako niezasadne, podlegały oddaleniu.

Kwestią sporną w rozpatrywanej sprawie było rozstrzygnięcie, czy trafne jest stanowisko organu rentowego, że przychód osiągnięty przez ubezpieczonych z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia zawartych z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. stanowi dla (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne za okresy i w kwotach szczegółowo opisanych w kontrolowanych decyzjach. Aby tę kwestię rozstrzygnąć, należało dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 106 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą systemową”. Najistotniejszy z przepisów, którego interpretacja jest w sprawie kluczowa, to art. 8 ust. 2a ustawy systemowej. Stanowi on, że za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W literaturze i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że zacytowany przepis rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych. Został on wprowadzony do porządku prawnego od dnia 30 grudnia 1999 r., a poprzedzał go art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1999 r., Nr 60, poz. 636 ze zm.) mówiący o tym, że dochód z tytułu wykonywania umowy zawartej ze zleceniodawcą, u którego osoba wykonująca umowę jest równocześnie pracownikiem, traktuje się w zakresie ubezpieczeń społecznych, jako wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia, niezależnie od okresu, na który umowa była zawarta oraz wymiaru czasu pracy w ramach stosunku pracy. W tamtym stanie prawnym Sąd Najwyższy traktował dodatkowe umowy zawierane z pracownikami zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy, przewidujące wykonywanie pracy tego samego rodzaju, co określony w umowie o pracę, jako umowy uzupełniające umowę o pracę z konsekwencją łącznego traktowania przychodów, jako podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 1994r., I PZP 13/94).

Nowością jest uzupełnienie stanów faktycznych podległych regulacji art. 8 ust. 2a ustawy systemowej o takie, w których pracownik zawiera umowę cywilną z podmiotem powiązany z pracodawcą w ten sposób, że w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (art. 8 ust. 2a in fine). Interpretowanie rationis legis tej regulacji, jako przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom i doszukiwanie się zamiaru unikania świadczeń na fundusze ubezpieczeń społecznych jest uzasadnione, jednak zobiektywizowana treść tego przepisu wyraźnie się od nich odrywa. Jak zaakcentował Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 kwietnia 2017 r. (I UK 182/16), przy stosowaniu tego przepisu nie ma znaczenia zamiar obejścia prawa przez pracodawcę (płatnika), pracownika lub stronę umowy cywilnej, trzecią dla tego stosunku, lecz istotne jest zaistnienie zdarzeń opisanych w hipotezie, zgodnie

z którą pracodawca, na którego rzecz pracownik wykonuje pracę na podstawie umowy zawartej z podmiotem trzecim, pozostaje z tym pracownikiem w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tego pracownika ubezpieczeniami społecznymi na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy. Tak też definicja ustalona w art. 4 pkt. 2 lit. a ustawy systemowej określa płatnika składek, jako pracodawcę w stosunku do pracowników oraz jako jednostkę organizacyjną lub osobę fizyczną pozostającą z inną osobą w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi. To właśnie powiązanie ze względu na wykonywanie przez jego pracownika cudzej umowy cywilnej czyni go płatnikiem składek w sposób określony w art. 18 ust. 1a tej ustawy.

Ze względu na posłużenie się w art. 8 ust. 2a ustawy szerokim pojęciem „pracownik”, stosunek pracy łączący pracodawcę z pracownikiem stanowi wyłączny tytuł ubezpieczenia, który pochłania dodatkowo stosunek cywilnoprawny. Osoba wykonująca pracę na rzecz swego pracodawcy na podstawie umów cywilnych podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu, jako pracownik i na tym kwestia jej ubezpieczenia się wyczerpuje (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 1997 r., I PKN 43/97, z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13 i z dnia 6 lutego 2014 r., II UK 279/13). Z tych tytułów nie powstaje obowiązek ubezpieczenia społecznego, a także problem zbiegu ubezpieczeń regulowany w art. 9. W teorii nazywane jest to rozszerzeniem definicji pracownika. Uznaje się, że w tym przepisie pojęcie pracownika jest rozszerzone na jego dalszą aktywność w ramach umowy cywilnoprawnej, jeżeli w jej ramach świadczy pracę na rzecz swojego pracodawcy. Także więc w zakresie tej sfery aktywności uznawany jest - na potrzeby ubezpieczeń społecznych - za pracownika tego właśnie pracodawcy i pracodawca jest płatnikiem składek z tego tytułu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 6/09 oraz wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 259/09, z dnia 11 maja 2012 r., I UK 5/12, z dnia 18 października 2011 r., III UK 22/11, z dnia 18 marca 2014 r., II UK 449/13 i z dnia 3 kwietnia 2014 r., II UK 399/13).

Kluczowe jest jednak, aby osoba będąca pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczyła na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej. Przez wykonywanie pracy „na rzecz” pracodawcy w rozumieniu powołanego przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej należy rozumieć „uzyskiwanie” przez pracodawcę „rezultatu pracy”, w tym znaczeniu, że musi istnieć bezpośredni związek pomiędzy korzyścią pracodawcy, która jest wymierna i związana z realizacją celów statutowych, a pracami wykonywanymi przez jego pracowników na podstawie umów cywilnoprawnych zawieranych z innym podmiotem (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., II UZP 6/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 259/09 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2010 r., I UK 54/09). Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 18 grudnia 2012 r. (III AUa 1031/12) odnosząc się do zwrotu „wykonuje pracę na rzecz pracodawcy” wskazał, że użyty w art. 8 ust. 2a ustawy zwrot „działać na rzecz” został użyty we wskazanym przepisie w innym znaczeniu niż w języku prawa, w którym działanie „na czyjąś rzecz” może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej, czy też stosunku prawnego. Stosunkiem prawnym charakteryzującym się działaniem na rzecz innego podmiotu jest stosunek pracy, do którego istotnych cech należy działanie na rzecz pracodawcy. Również wykonujący zlecenie „działa na rzecz zleceniodawcy”. W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a ustawy zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj.: umowy o pracę, umowy zlecenia między pracownikiem, a osobą trzecią i umowy o podwykonawstwo pomiędzy pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej pomiędzy pracodawcą i zleceniodawcą (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 23 lutego 2017 r., III AUa 838/16).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności niniejszej sprawy należy podkreślić, że w czasie wykonywania umów zlecenia zawartych z „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., J. G. (2), A. C., G. G., A. S., A. K. i T. F. (1) świadczyli tożsame zadania zarówno na podstawie umów o pracę, jak i w ramach wspomnianych umów zlecenia. Świadczyli bowiem usługi z zakresu ochrony na terenie siedziby Ambasady, a więc w tym samym miejscu, w którym realizowali pracę etatową na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Wykonywanie przez nich czynności zarówno na podstawie umów o pracę, jak i w ramach umów zlecenia było nadzorowane przez tą samą osobę, tj. początkowo przez B. K. (2), a następnie przez D. D. (2), będącego obecnie Prezesem Zarządu dwóch Spółek, tj. „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. oraz (...) Sp. z o.o. z

siedzibą w W.. Jediną czynnością należącą do „C.S.H.” S.A. z siedzibą w W. było dokonywanie wypłat wynagrodzenia za wykonywane umowy zlecenia. Zdaniem Sądu, ukrytą intencją (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. było niedopuszczenie do sytuacji, aby jej pracownicy świadczyli obowiązki w ramach umowy o pracę w godzinach nadliczbowych. Z tego też względu w dniu 18 czerwca 2014 r. została zawarta umowa współpracy w przedmiocie świadczenia usług ze Spółką C.S.H.” S.A. z siedzibą w W., która miała na własny koszt zatrudnić wszystkich pracowników odwołującej się Spółki. Tym niemniej zarówno zakres obowiązków, jak i sposób organizacji pracy zleceniobiorców występujących w rozpatrywanej sprawie niczym się nie różnił w odniesieniu do zawartych umów zlecenia oraz umów o pracę. Terminy i miejsce wykonywania usług na podstawie umów zlecenia były ustalane przez osoby, wykonujące funkcje zarządcze w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Czas pracy wszystkich pracowników ochrony był ewidencjonowany w formie ustalonego przez pracodawcę grafiku, znajdującego się w tzw. książce służby, która obowiązywała zarówno w macierzystym zakładzie pracy, jak i u zleceniodawcy. Co przy tym istotne, zleceniobiorcy wykonywali usługi ochroniarskie w tym samym budynku Ambasady, w którym świadczyli pracę w ramach zawartej z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowy o pracę. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zapewniała także pracownikom stosowny strój roboczy w postaci munduru, opatrzonego logiem pracodawcy. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy zważył, że w istocie rzeczy to (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przyjmowała wykonywaną pracę przez zleceniobiorców i była głównym, a zarazem jedynym jej beneficjentem. To z kolei oznacza, że w świetle analizowanego przepisu art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, nie może być wątpliwości, że ubezpieczeni występujący w rozpatrywanej sprawie muszą być traktowani, jako pracownicy nie tylko w tym zakresie, w którym realizowali stosunek pracy, ale także w tej części, w której byli zleceniobiorcami. Z tego w dalszej kolejności wynika obowiązek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. opłacenia składek od podstawy wymiaru, którą stanowi zsumowany przychód ze stosunku pracy i z umowy zlecenia każdego z ubezpieczonych, w kwotach i za okresy oznaczone w zaskarżonych decyzjach.

Uwzględniając powołaną argumentację, Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu odwołań na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., o czym orzeczono w pkt. 1 sentencji wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W rozpatrywanej sprawie stroną przegrywającą była (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., którą Sąd obciążył z racji tego obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego oraz na rzecz ubezpieczonego A. C.. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 oraz z 2016 r. poz. 1667), zmienionego następnie Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2017 r., zasądził od odwołującej się Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. oraz na rzecz A. C. kwoty po 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt. 2 wyroku).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującej się Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

M.St.